

საქმე #330100118002789879
საქმე №1ბ/865-19
(გამოძიების № 007190318016)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

12 ივლისი, 2019 წელი
ქ.თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატის**

მოსამართლე: ბესიკ ბუგიანიშვილი
სხდომის მდივანი - სოფიკო კაპანაძე

სხდომის სახე - ღია;

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ქ-----

დაცვის მხარე:

მსჯავრდებული - **ნ**----- (დაბადებული 1-----,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული: თ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ---
-----ში);

ადვოკატები - გი----- და გ-----;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე
მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (11
ეპიზოდი) - თაღლითობა ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით
სხვისი ნივთის დაუფლება მოცულებით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის
მიერ, დიდი ოდენობით;

სასჯელი: დანაშაულთა ერთობლიობით ჯარიმა - 12000 ლარის ოდენობით;

მსჯავრდებული - ე----- (დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული: თ-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----ში,);

ადვოკატი - ბ-----;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (4 ეპიზოდი) - თაღლითობა ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით.

სასჯელი: დანაშაულთა ერთობლიობით ჯარიმა - 7000 ლარის ოდენობით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

2016 წლის 5 სექტემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ვ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 20 000 აშშ დოლარის (45 876 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა №---, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, ვ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 05 სექტემბერს, ვ-----მა გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 20 000 აშშ დოლარი (45 876 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 17 სექტემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ლ-----ან, რომლის მიხედვითაც, 17 000 აშშ დოლარის (39 288,7 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა №--, რეალურად კი შუამავლების, მათ შორის: ნ-----ს, ს-----ა და ე-----ს მეშვეობით, ლ----- დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 17 სექტემბერს, ლ-----მ გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 17 000

აშშ დოლარი (39 288,7 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ-----, ე-----
--- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს
მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 2 ნოემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება
გააფორმა მ-----, რომლის მიხედვითაც, 7 500 აშშ დოლარის (18 092,25
ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა
იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში,
ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა №---, რეალურად კი
შუამავლების: ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, მ-----
დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში
მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო.
2016 წლის 02 ნოემბერს, მ-----მა გ-----ს ხელზე გადასცა
კუთვნილი 7 500 აშშ დოლარი (18 092,25 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ-----
--- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და
დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 12 ივლისს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულებები
გააფორმა ნ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 20 000 აშშ დოლარის (46 786
ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა
იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში,
ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინები №-----, რეალურად
კი შუამავლების, მათ შორის ნ-----ს, ს-----ა და ე-----ის
მეშვეობით, ნ----- დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----
-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის
დასრულებული იყო. 2016 წლის 12 ივლისს, ნ-----მ გ-----ს
ხელზე გადასცა კუთვნილი 20 000 აშშ დოლარი (46 786 ლარი), რასაც გ-----
---ი, ს-----, ნ----- და ე-----ი დაეუფლნენ
მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით
მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 20 აგვისტოს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება
გააფორმა ამ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 15 000 აშშ დოლარის (34
221 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----
---მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----
ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა №---, რეალურად კი
შუამავლების, მათ შორის ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, ამ-----
-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----
-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის
დასრულებული იყო. 2016 წლის 20 აგვისტოს, ამ-----მა გ-----ს
ხელზე გადასცა კუთვნილი 15 000 აშშ დოლარი (34 221 ლარი), რასაც გ-----
---ი, ნ----- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ

და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 14 ივნისს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ნ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 13 000 აშშ დოლარის (27 678, 3 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N--, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, ნ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 14 ივნისს, ნ-----მა გ-----ს, ხელზე გადასცა კუთვნილი 13 000 აშშ დოლარი (27 678,3 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 1 ივლისს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა თ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 14 00 აშშ დოლარის (32 480 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N--, რეალურად კი შუამავლების, მათ შორის ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, თ----- დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 01 ივნისს, თ-----მ გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 14 000 აშშ დოლარი (32 480 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 23 სექტემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ზ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 15 000 აშშ დოლარის (34 686 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N--, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----სა და ს----- მეშვეობით, ზ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 23 სექტემბერს, ზ-----მა გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 15 000 აშშ დოლარი (34 686 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს----- დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 3 აგვისტოს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ნ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 17 400 აშშ დოლარის (40 862,16 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N---, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----სა და ს-----მეშვეობით, ნ-----ე დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 03 აგვისტოს, ნ-----ემ გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 17 400 აშშ დოლარი (40 862,16 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს-----დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 6 სექტემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა მ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 15 000 აშშ დოლარის (34 450,50 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N---, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----სა და ს-----მეშვეობით, მ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 06 სექტემბერს, მ-----მა გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 15 000 აშშ დოლარი (34 450,50 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ----- და ს-----დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 25 აგვისტოს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა გ-----ესთან, რომლის მიხედვითაც, 15 000 აშშ დოლარის (34 464 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N---, რეალურად კი შუამავლების: ნ-----ს, ს-----და ე-----ის მეშვეობით, გ-----ე დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 25 აგვისტოს, გ-----ემ გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 15 000 აშშ დოლარი (34 464 ლარი) რასაც, გ-----ი, ნ-----, ს-----და ე-----ი დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2016 წლის 27 დეკემბერს, ნ-----მა ე-----ს მითითებით, 20 000 აშშ დოლარის (56 604 ლარი) სანაცვლოდ სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა მ-----ესთან, რომლის მიხედვითაც, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, იპოთეკით დაიცვრთა მ-----ის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N--. ე-----მა დაარწმუნა ნ-----ი, რომ იპოთეკის საგანი მდებარეობდა თ-----ში მდებარე კორპუსში, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. ნ-----მა მ-----ეს ხელზე გადასცა 20 000 აშშ დოლარი (54 604 ლარი), რის შედეგადაც დაზარალებულს მიადგა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი. ამის შემდეგ, 2016 წლის 31 დეკემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ნ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 10 000 აშშ დოლარის (26 468 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დაიცვრთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N---, რეალურად კი შუამავლის - ე-----ს მეშვეობით ნ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დამთავრებული იყო. 2016 წლის 31 დეკემბერს, ნ-----მა გ-----ის ხელზე გადასცა კუთვნილი 10 000 აშშ დოლარი (26 468 ლარი), რის შედეგადაც დაზარალებულს მიადგა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი. 2016 წლის 24 ოქტომბერსა და 31 დეკემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულებები გააფორმა მ-----თან, რომლის მიხედვითაც, 38 000 აშშ დოლარის (95 042,4 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დაიცვრთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინები N-- და N---, რეალურად კი შუამავლების: ს-----ა და ე-----ს მეშვეობით, მ-----ი დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. მ-----მა გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 38 000 აშშ დოლარი (95 042,4 ლარი), რასაც გ-----ი, ს----- და ე-----დაეუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

გარდა ამისა, ე-----ს მითითებით, მ-----მა 2016 წლის 27 ოქტომბერს, 10 000 აშშ დოლარის (24 080 ლარი) სანაცვლოდ სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა მ-----ესთან, რომლის მიხედვითაც, იპოთეკით დაიცვრთა მ-----ის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N--. ე-----მა დაარწმუნა მ-----ი, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც

მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. მ-----მა ე-----ს ხელზე გადასცა 10 000 აშშ დოლარი (24 080 ლარი), რასაც ეს უკანასკნელი დაუფლა მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენა დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

2016 წლის 17 სექტემბერს, გ-----მა სესხის და იპოთეკის ხელშეკრულება გააფორმა ლ-----ან, რომლის მიხედვითაც, 17 000 აშშ დოლარის (39 288,7 ლარი) სანაცვლოდ, ყოველთვიური საპროცენტო სარგებლით, გ-----მა იპოთეკით დატვირთა მის საკუთრებაში არსებული თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა №--, რეალურად კი შუამავლების, მათ შორის: ნ-----ს, ს-----ა და ე-----ს მეშვეობით, ლ----- დაარწმუნა, რომ იპოთეკის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. 2016 წლის 17 სექტემბერს, ლ-----მ გ-----ს ხელზე გადასცა კუთვნილი 17 000 აშშ დოლარი (39 288,7 ლარი), რასაც გ-----ი, ნ-----, ე----- და ს----- დაუფლნენ მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენეს დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2017 წლის 21 თებერვალს, ე-----ს მხრიდან ნ-----ის წინაშე არსებული 17 000 აშშ დოლარის ოდენობის დავალიანების სანაცვლოდ, გ-----მა ნ-----ს საკუთრებაში გადასცა თ-----ში, ა-----ში მდებარე მშენებარე ბინა N---. ს-----მ, ე-----მა და გ-----მა დაარწმუნეს ნ-----ი, რომ ნასყიდობის საგანს წარმოადგენდა თ-----ში მდებარე კორპუსის ბინა, სადაც მშენებლობა თითქმის დასრულებული იყო. ნ-----ი ენდო მათ სიტყვიერ განმარტებას და ნასყიდობის ხელშეკრულებას მოაწერა ხელი ისე, რომ უძრავი ქონების მისამართი არ შეამოწმა. უშუალოდ დანაშაულის შედეგად დაზარალებულს მიადგა დიდი ოდენობით მატერიალური ზიანი.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ საქმის განხილვა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენით:

ნ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ს ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 15 000 (თხუთმეტი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით,

სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

ნ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ გ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, ნ-----ს მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ს ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულების: ვ-----ის, ლ-----ის, ნ-----, ამ-----ის, ნ-----ის, თ-----ის, ზ-----ის, ნ-----ის, მ-----ის და გ-----ის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის დანიშნული ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **ნ-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 12 000 (თორმეტი ათასი) ლარის ოდენობით.

ე----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

ე----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 8 000 (რვა ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

ე----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 8 000 (რვა ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

ე----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ლ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა - ჯარიმა 8 000 (რვა ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდა და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, ე-----ს მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულების: ნ-----ის, მ-----ის და ლ-----ის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის დანიშნული ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **ე**-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის

ოდენობით.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ქ-----მა და ითხოვა მსჯავრდებულების ნ-----სთვის და ე-----სთვის სასჯელის დამძიმება.

თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორ ქ-----ს სააპელაციო საჩივარზე შესაგებელი წარადგინეს მსჯავრდებულ ე-----ს ადვოკატებმა გ-----მა და გ-----მა და ნ-----ს ადვოკატმა ბ-----მა და ითხოვეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

3. მხარეთა პოზიციები:

აპელანტის პოზიციით: თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენი სასჯელის ნაწილში დაუსაბუთებელი და უსამართლოა, რადგან მოსამართლემ განაჩენის გამოტანისას არ გაითვალისწინა ბრალდებულების მიერ ჩადენილი დანაშაულების სიმძიმე, ხასიათი და განუსაზღვრა მათ აშკარად მსუბუქი სასჯელი. მართალია, ნ-----მა და ე-----მა აღიარეს ჩადენილი დანაშაული, თუმცა მათ მხოლოდ დაზარალებულთა ნაწილს (ნაწილობრივ) აუნაზღაურეს ზიანი. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ნ-----ს მიერ ჩადენილი დანაშაულის შედეგად დაზარალებულებისადმი მიყენებული ზიანის ოდენობა 168 900 აშშ დოლარს შეადგენს, ხოლო ე-----ს - 112 000 აშშ კიარს, სასჯელის სახით გამოყენებული ჯარიმა 12 000 და 7 000 ლარის ოდენობით აშკარად არ შეესაბამება განხორციელებული ქმედების ხასიათს, უგულვებელყოფილია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილების მოთხოვნები, კერძოდ: „1. სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. 2. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულისა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით“. მსჯავრდებულთა მიმართ გამოყენებული მსუბუქი სასჯელი, კერ უზრუნველყოფს სამართლიანობის აღდგენას და რაც უფრო მნიშვნელოვანია, მსჯავრდებულებისათვის დანიშნული სასჯელი შესაძლოა წამახალისებელიც კი გახდეს ახალი დანაშაულის ჩასადენად.

მეორე მხარის - მსჯავრდებულ ე-----ს ადვოკატების გი-----ს და გ-----ს პოზიციით: თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიამ ე-----ს რესიოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, ბრალდებულის პიროვნების და იმის გათვალისწინებით, რომ იგი წარსულში ნასამართლევ არ არის, გულწრფელად აღიარებს და ინანიებს ჩადებლ დანაშაულს, დაზარალებულებს ოთხიდან სამს აუნაზღაურდა ზიანი, ხოლო მეოთხე იმყოფება უცხოეთში და ე----- გამოთქვამს მზაობას ანაზღაუროს ზიანი სრულად დაზარალებულ ჩადუნელთან მიმართებაშიც, ჰყავს მცირეწლოვანი შვილები (რისი დამადასტურებელი დოკუმენტაცია წარდგენილია სასამართლოში დაერთვის საქმეს), პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია, რისი გათვალისწინებით, შეფარდებული არასაპატიმრო სასჯელი - ჯარიმა არის სრულად პროპორციული და სამართლიანი.

სააპელაციო სასამართლოს წარედგინა ე-----ს მიერ ზიანის ანაზღაურების ქვითრები და 2019 წლის 17 ივნისს ნოტარიული წესით დამოწმებული უკანასკნელი დაზარალებულის - ნ-----ის განცხადება, რომლითაც ამ უკანასკნელს მსჯავრდებულ ე-----თან არავითარი პრეტენზია არ გააჩნია.

მეორე მხარის - მსჯავრდებულ ნ-----ს ადვოკატ ბ-----ს პოზიციით: თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიამ ნ-----ს მიმართ სასჯელის დანიშვნისას სრულიად სამართლიანად მიიჩნია, რომ ნ-----ს რესოციალიზაციისთვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, ბრალდებულის პიროვნების და იმის გათვალისწინებით, რომ ნ----- წარსულში ნასამართლევ არ არის, გულწრფელად აღიარა და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, დაზარალებულებს ნაწილობრივ აუნაზღაურა მიყენებული ზიანი და გამოთქვამს მზაობას ზიანი ანაზღაუროს სრულად, ჰყავს მცირეწლოვანი შვილები, პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია. სასამართლომ სწორად შეაფასა საქმის ვითარება და მიიღო სამართლიანი გადაწყვეტილება.

4. სასამართლოს შეფასება:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში. ვინაიდან, მოცემულ საქმეზე, განაჩენი

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები. საქმეში არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით (ბრალდებულების აღიარებით, მოწმეების - ვ-----ის, ნ-----ის, ს-----, ე-----ის, ა-----

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

14

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა. შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული, რომლის სანქციის ფარგლებშიც დანიშნული აქვთ სასჯელები ნ-----ს და ე-----ს, სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ექვსიდან ცხრა წლამდე.

სააპელაციო პალატა ვერ გაიზიარებს ბრალდების მხარის პოზიციას მსჯავრდებულისათვის განსაზღვრული სასჯელების დამძიმების თაობაზე, ვინაიდან, მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ ჩადენილი დანაშაულების სიმძიმის, შემამსუბუქებელი (აღიარეს და გულწრფელად მოინანიეს დანაშაული, ე-----ს შემთხვევაში უკვე მთლიანად, ხოლო ნ-----ს შემთხვევაში ნაწილობრივ ანაზღაურებულია ზიანი)

გარემოების, მსჯავრდებულების ოჯახური და ქონებრივი მდგომარეობის, ჩადენილი დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, მსჯავრდებულების წარსული ცხოვრების, ჯანმრთელობის მდგომარეობის, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, დაუნიშნა მათ სამართლიანი სასჯელი.

სააპელაციო საჩივარში დანაშაულის მძიმე კატეგორიაზე მითითება ვერ გახდება სასჯელის დამძიმების საფუძველი, რადგან სწორედ ჩადენილი დანაშაულის სანქციის ფარგლებში მოხდა სასამართლოს მიერ ინდივიდუალურად სასჯელების განსაზღვრა და სავსებით სამართლიანად პრიორიტეტი მიენიჭა სანქციით გათვალისწინებულ ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელების გამოყენებას.

ასევე, სააპელაციო პალატა ვერ გაიზიარებს სააპელაციო საჩივარში არსებულ მითითებას მიყენებული ზიანის, დანიშნული სასჯელებთან არათანაზომიერებაზე და გამოყენებული სასჯელებით, სამართლიანობის აღდგენის რეალურად შესრულების შეუძლებლობაზე, ვინაიდან სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით.

სააპელაციო პალატა სასჯელის დანიშვნისას ყურადღებას მიაქცევს სასჯელის მიზნების რეალურად შესრულებას, რაც უკავშირდება სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციას. ასევე გასათვალისწინებელია ზოგადი პრევენციის მიზნის შესრულების საჭიროება სასჯელის პროპორციული და ეფექტური ღონისძიების გამოყენების გზით. აღსანიშნავია, რომ სასჯელის დანიშვნის დროს უნდა მოხდეს ინდივიდუალური მიდგომა, ინდივიდუალური ქმედებისა და ამ ქმედებიდან მომდინარე კონკრეტული საფრთხის გაანალიზება, რისი გათვალისწინებითაც, სასამართლოს მიაჩნია, რომ

სამართლიანობის აღდგენა, რაც პირდაპირ არის დაკავშირებული დაზარალებულების სამართლიან დაკმაყოფილებასთან ანუ მიყენებული ზიანის ანაზღაურებასთან, რაც ე-----ს შემთხვევაში ანაზღაურებულია სრულად, ხოლო ნ-----ს შემთხვევაში ანაზღაურებულია ნაწილობრივ, თუმცა მსჯავრდებულს ღიად აქვს გაცხადებული მისი მისწრაფება სრულად ანაზღაუროს ზიანი, რომლის შესრულება მისი თავისუფლებაში ყოფნის პირობებში მეტად რეალური და განხორციელებადია, ვიდრე მის მიმართ საპატიმრო სასჯელის გამოყენების შემთხვევაში.

ბრალდების მხარის მიერ, სააპელაციო პალატის წინაშე მსჯავრდებულების პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების დამადასტურებელი რაიმე ახალი მტკიცებულება დამატებით არ ყოფილა წარმოდგენილი, რაც სასამართლოს შესაძლებლობას მისცემდა ემსჯელა სასჯელების შესაძლო დამძიმებაზე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენი ნ-----ს და ე-----ს მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით,-

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

თბილისის ვაკე-საბურთალოს რაიონული პროკურატურის პროკურორ ქ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 22 აპრილის განაჩენი.

ნ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ს ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 15 000 (თხუთმეტი ათასი) ლარის ოდენობით,

სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდეს და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

ნ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდეს და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

ნ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ გ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 10 000 (ათი ათასი) ლარის ოდენობით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, 2018 წლის 19 ნოემბრიდან - 2019 წლის 22 აპრილის ჩათვლით, პატიმრობაში ყოფნის ვადის გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდეს და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, ნ-----ს მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ მ-----ს ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულების: ვ-----ის, ლ-----ის, ნ-----, ამ-----ის, ნ-----ის, თ-----ის, ზ-----ის, ნ-----ის, მ-----ის და გ-----ის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის დანიშნული ნაკლებად

გათვალისწინებით, შეუმსუბუქდეს და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, ე-----ს მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულ ნ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (დაზარალებულების: ნ-----ის, მ-----ის და ლ-----ის ეპიზოდები) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის დანიშნული ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, ე-----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 7 000 (შვიდი ათასი) ლარის ოდენობით.

ცნობად იქნეს მიღებული, რომ გაუქმებულია ნ-----ს და ე-----ს მიმართ აღკვეთის ღონისძიების სახით გამოყენებული პატიმრობა.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

- შპს „----- გამოთხოვილი ინფორმაცია, ორ კომპიუტერულ დისკზე, შპს „მ-----იდან“ გამოთხოვილი ინფორმაცია, ერთ კომპიუტერულ დისკზე და ს-----დან გამოთხოვილი ინფორმაცია, ორ კომპიუტერულ დისკზე, რაც ერთვის სისხლის სამართლის საქმეს, შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

**მოსამართლე
ბუგიანიშვილი**

ბესიკ